

עפ (ירושלים) 70257-07-25 - עיד חבאבה נ' מדינת ישראל

ע"פ (ירושלים) 70257-07-25 - עיד חבאבה נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים

ע"פ (ירושלים) 70257-07-25

עיד חבאבה

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי ירושלים

[29.07.2025]

לפני כב' השופטת, סגנית הנשיא רבקה פרידמן-פלדמן

החלטה

1. לפני בקשת רשות לערער על החלטות בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כבוד השופטת יהודית דורי דסטון) מיום 23.7.2025 ומיום 1.7.2025, בתיק ת"ב 58337-02-20.

ההליכים בבית-משפט קמא

2. המבקש הורשע על פי הודאתו, ביום 4.2.2024, בבנייה של מבנה בהיקף 60 מ"ר, ללא היתר, במקרקעין שחלקם, על פי כתב האישום, אינם מתוכננים וחלקם מיועדים לשטח ציבורי פתוח. ביום 29.5.2024 נגזר דינו של המבקש, בהתאם להסדר אליו הגיעו הצדדים, ובין היתר ניתן בגזר הדין צו התאמה/הריסה, שכניסתו לתוקף כעבור שנה, ביום 29.5.2025 (להלן: "צו ההריסה", "הצו").

3. ביום 15.6.2025 הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה, לאחר שביום 4.6.2025 הוצאה על ידי המשיבה התראה לפני ביצוע הצו, ולפיה בכוונתה להרוס את המבנה בהתאם לצו בית המשפט.

4. בקשת המבקש לעיכוב ביצוע הצו נדחתה בהחלטת בית המשפט מיום 1.7.2025, בה קבע בית משפט קמא: "לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה, שוכנעתי כי דין הבקשה להידחות.

ראשית, הבקשה הוגשה בחלוף המועד הקבוע לכך... די בכך כדי לדחותה...

שנית, כעולה מתגובת המאשימה, לא חלה על המקרקעין תכנית אשר מכוחה ניתן להכשיר את הבניה, וממילא, בהתאם להוראת סעיף 254ט(ד)(2) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה-1965, לא ניתן לעכב את ביצוע הצו.

שלישית, לאחר שעיינתי בתצהיר איש המקצוע וכן בתגובת המאשימה על נספחיה, לא התרשמתי כי היתר הבניה נמצא בהישג יד. לאמיתו של דבר, בהתחשב במועד שבו החל הנאשם לנקוט בצעדים להכשרת הבניה, ובשים לב לשלב הראשוני שבו הוא נתון, לא התרשמתי כי היתר הבניה נראה כלל באופק.

לא נעלם מעיני מצבו הרפואי של הנאשם. יחד עם זאת, בכך בלבד אין כדי להוות טעם מיוחד המצדיק להיעתר לבקשה, בהתחשב בכל הנימוקים המפורטים.

הבקשה נדחית אפוא, אין צו להוצאות".

5. בקשה חוזרת נדחתה ביום 23.7.2025, בהיעדר עילה לשינוי ההחלטה הקודמת.
דיון והכרעה

6. לאחר עיון בהחלטות בית-משפט קמא, בטיעוני ב"כ הצדדים בבית-משפט קמא ובטיעוני המבקש, שפורטו בבקשה לעיכוב ביצוע שהגיש לצד בקשת הרשות לערער, לא מצאתי כי נפלה טעות בהחלטת בית-משפט קמא.

7. סעיף 254ט(ד) לחוק, שעניינו עיכוב ביצוע צו סופי, קובע כדלהלן:

"254ט(ד) (1) בית המשפט לא יעכב ביצוע צו בבקשה שהוגשה לפי סעיף זה אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו, ואם נוכח כי העבודה האסורה או השימוש האסור שלגביהם חל הצו אינם מסכנים את שלום הציבור או את בטיחותו; (2) נוסף על האמור בפסקה (1), בית המשפט לא יעכב את ביצועו של צו הריסה שניתן לפי סעיפים 217, 221, 235, 237, 239 או 254 אם העבודה האסורה אינה תואמת את התכנית החלה על המקרקעין או אם מצא כי העבודה שלגביה ניתן הצו נמשכה, לאחר שהומצא הצו; לענין זה, "תכנית" - תכנית שניתן להוציא מכוחה היתר בנייה בלא צורך באישורה של תכנית נוספת".

8. המבקש אינו עומד באף אחד מהתנאים הנדרשים.

ראשית, המבקש לא הראה טעמים מיוחדים שיצדיקו עיכוב ביצוע הצו. מצבו הרפואי של המבקש אינו מצדיק עיכוב ביצוע ההריסה.

שנית, מאז גזר הדין חלפה שנה, במהלכה לא היתה כל התקדמות בהכשרת המבנה, וההיתר אינו נראה בהישג יד. שלישית, כאמור, בהתאם לסעיף 254ט(ד)(2), תנאי לעיכוב ביצוע צו הריסה, הוא התאמת העבודה האסורה לתכנית החלה על המקרקעין. לענין זה קובע החוק כי "תכנית" הינה "תכנית שניתן להוציא מכוחה היתר בנייה בלא צורך באישורה של תכנית נוספת". בענייננו, כפי ציינה המשיבה בתגובתה בבית-משפט קמא, וכאמור בעובדות כתב האישום שהמבקש הודה בהן, לא קיימת כיום תכנית מכוחה יכול המבקש להוציא היתר למבנה.

9. בנסיבות אלה, הבקשה נדחית.

10. ההחלטה מיום 25.7.2025, בדבר עיכוב ביצוע ארעי של צו ההריסה, פוקעת עם מתן החלטה זו.

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ד' אב תשפ"ה, 29 יולי 2025, בהעדר הצדדים.